

Razsvetljenje

*Razsvetljene zavesti si želi sleherni iskalec na duhovni poti.
Odgovor na vprašanje, kako izkusiti razsvetljenje in katera pot
vodi k njemu, najdemo v skrivnem prostoru srca.*

Takole je pot k razsvetljenju opisal veliki mistik Jakob Boehme (1575–1624):

“Učenec vpraša mojstra: Kako naj dosežem nadnaravno življenje, da bi videl Boga in ga slišal govoriti? Mojster odvrne: Boga bi slišal govoriti, če bi se lahko le za trenutek povzpел tja, kjer ne biva nobeno bitje. Je to blizu ali dale?, zanima učenca. V tebi je ta prostor, razloži mojster, in če ti uspe za eno uro utišati svojo voljo in čute, boš zaslišal neizgovorljive božje besede.”

Zaznavanje

Zaslišati neizgovorljive božje besede – je opis za stanje razsvetljenja.

Iskalci razsvetljenja si želijo dejansko srečati Boga in zaznavati njegovo resničnost.

Razsvetljenje je torej povezano z zaznavanjem, vendar ne z zaznavanjem, pri katerem sodelujejo čuti; ko oči, ušesa in druga čutila sporočajo vtise možganom, ti pa jih ocenijo in razvrstijo; zraven sodelujejo še razum, čustva in nezavedne strukture, ki so se skozi inkarnacije nabrale kot karma in zdaj zaslanjajo človekovo obzorje. Karkoli zaznamo z običajno zavestjo, je potemtakem zmeraj subjektivno in omejeno.

Za srečanje z božjim Duhom je potrebno drugačno zaznavanje – skriti prostor v srcu, vrata, ki so običajno zaprta. Kaj je ta prostor, kje ga najdemo?

Skriti prostor

Človek je bitje dvojnosti. In čeprav je osebnost podvržena smrti, nosi v sebi počelo večnosti, iskro božanskega Duha, ujeto v skitem prostoru srca. Božanska iskra je zakrnel ostanek prvotnega božanskega bitja, preden je slednje potonilo v snovni svet – v svet tostran in onstran koprene smrti.

Prvotno človeško bitje je bilo popoln mikrokozmos, svet v malem, ki se je razodeval v popolnem skladju duha, duše in telesa. Prvotni človek je bival v enotnosti z božjim Duhom in razodeval njegovo voljo. Bil je torej razsvetljen. Občasno se v človekovo zavest iz skritega prostora srca uspe dvigniti spomin na to stanje. Poišči povezavo z Bogom, poišči razsvetljenje, govori ta nežni spomin.

Izgubljeno nesmrtno življenje

Če ta nežni vtis zaznamo in mu sledimo, odkrijemo skriti prostor svojega srca. Njegova sprva zaprta vrata odpira hrepenenje po svetlobi in hkrati prebujajo iskro Duha, vrtnico, energijsko središče nesmrtnih duš. Vrtnica je dolgo odpošiljala svoj klic našemu umu; njen klic je kot signal, ki ga črna skrinjica strmoglavljenega letala pošilja z dna morja.

Trenutek, ko zaslišimo klic vrtnice, lahko doživimo kot prvi trenutek razsvetljenja. Klic se nato preoblikuje v svetlobo, ki prinaša posebno védenje.

h2. Stopnje razsvetljenja

Razsvetljenje sledi dotiku duhovne svetlobe, mo? in kakovost dotika pa sta seveda odvisna od stanja zavesti.

Zavest ve?ine ljudi iz zahodnih kultur je osredoto?ena na ego. To pomeni, da delujejo individualno in da kot orodje za pridobivanje znanja uporabljajo razum. Na drugi strani pa na ?loveka vpliva svet ?ustev in mu povzro?a veliko zapletov.

Novo védenje pa v um ne vstopa preko ?utov in ne izhaja iz karmi?ne preteklosti. Vir svetlobe sre?amo na povsem drugi ravni. Svetloba vrtnice srca razsvetli celotno bitje z ljubeznijo in modrostjo. To je tisto, kar stari mojstri imenujejo gnoza, neposredno védenje. ?loveško srce, razsvetljeno z ljubeznijo in modrostjo, je temelj vseh nadaljnjih stopenj razsvetljenja.

Svetloba vrtnice vodi k notranji gotovosti o udeleženosti v božji ljubezni, vodi tudi k silovitemu procesu ?iš?enja srca. Svetloba najprej preveri, ali so motivi srca resni?no nesebi?ni in ga nato vodi do njegovih meja. Ta notranja meja je hkrati tudi meja prostorskega sveta.

Svitanje

Onstran mejá prostorskega sveta pozdravi iskalca “svitanje, jutranja zora“, kot je razsvetljenje imenoval Jakob Boehme. Kandidat doživi svitanje le tedaj, ko je pripravljen utišati iluzije ega, prese?i ponos razuma in svoje življenje posvetiti duhovni svetlobi.

Takole nadaljuje Jakob Boehme:

“U?enec vpraša mojstra: Kako naj zaslišim in zagledam Boga, ?e pa je slednji nad naravo in stvarstvom? Mojster odgovori: ?e ostaneš v tišini, postaneš to, kar je bil Bog pred naravo in stvarstvom, in tisto, iz ?esar ju je ustvaril. Tako boš slišal in videl tisto, s ?imer je v tebi gledal in poslušal Bog pred za?etkom tvoje volje, videnja in poslušanja.“

Prebliski novega razumevanja

Duhovna svetloba je kot zora, ki ob svitu širi svoje žarke po obzorju. Iskalec izkuša duhovno svetlobo postopoma: v kratkih trenutkih kot prebliske novega razumevanja, ki ga spremljata velika jasnost in ponižnost.

S to jasnostjo zaznava prisotnost drugih duš in dojame, da ljudje nismo sami. Svetloba ljubezni objema naše duše in jih skupaj vodi v svet Duha. Na poti k razsvetljenju nas torej ?aka spoznanje, da vrat do svetlobe ne more nih?e pre?kati sam. Vrata se odpro njim, ki zmorejo preizkušnjo, v kateri presežejo osebno in individualno stopnjo zavesti ter se združijo na dušni ravni.

Razsvetljenje ni konec posvetitvene poti

Izkušnja razsvetljenja ne pomeni konca poti. Razsvetljenje omogo?a vpogled v nalogo, ki jo je treba v življenju uresni?iti, da bi postali primerno sredstvo in orodje svetlobe.

Je predogled nadaljnjih korakov, kot jih vidi nesmrtna duša. Gre za to, da iskalec postopno premakne težiš?e z ega na dušo in duha, slednja pa zmeraj vklju?ujeta duhovno in prakti?no služenje svetlobi in ljudem.

Source:

<https://www.lectorium.si/sl/artikel/razsvetljenje>